

[Duetoft]

Hvad jeg var mindre glad for var, at hr. Bilgrav-Nielsen ikke har læst CD's seneste oplæg til EF-forhandlingerne, for hvis hr. Bilgrav-Nielsen havde det, så ville han faktisk have fundet et meget moderat og kompromissøgende oplæg fra CD, et oplæg, der faktisk ligger ret tæt på Socialdemokratiets Ålborgudtalelse, og det synes vi egentlig er en fantastisk præstation af CD, så EF-minded som vi er. Det er jo i erkendelse af, at der skal findes et kompromis. Det er måske også derfor, at vi er så kede af, at SF har fået monopol på forhandlingerne med Socialdemokratiet i den sag, og at man ikke har prøvet at se, hvad der kunne gøres til den anden side; for der var faktisk et udspil fra EF-venlig side, der lagde klart op til et kompromis.

Så må jeg sige til hr. Stavad, at jeg da også var glad for, at jeg hørte en undertone af, at der skulle være en eller anden ræson i det her. Men jeg må bare sige – og det var det, jeg efterlyste både fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre – at vil man af med en regering, må man vælte den. Det er efter min opfattelse ikke seriøst at sige: Så må regeringen blive siddende, men så laver vi alle de forlig på væsentlige områder uden om regeringen, der gør, at vi de facto er regering. Det er det, jeg advarer imod, at man gør.

Ét er, at man har gjort det på EF-sagen – det mener jeg i øvrigt er katastrofalt – men hvis man også begynder at gøre det på andre områder, så er vi i en situation, der folkestyremæssigt set er uacceptabel. Derfor anmodede jeg bare om ansvarlighed fra De Radikale og fra Socialdemokratiet: Hvis man virkelig vil prøve at gøre regeringen til administratorer og ikke andet, jamen så tag dog opgøret med den og lad os se, om der i vælgerbefolkningen er det alternative ønske, som man har lagt op til i EF-forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jo, men det står jo også i hr. Duetofts magt at få det undersøgt hos befolkningen. Hvis hr. Duetoft ville deltage i en opfordring til statsministeren om at udskrive folketingsvalg, så er jeg sikker på, at det kunne lade sig gøre. Så kunne vi jo få afprøvet, hvad det er befolkningen vil have. Jeg er nemlig ikke i tvivl om, at der er et stærkt ønske i befolkningen om et re-

geringsskifte, om at der bliver ført en mere aktiv politik imod arbejdsløsheden, end hvad denne regering overhovedet evner.

Jeg må igen vende tilbage til, at det jo er problemet i denne debat, at vi måske nok har et flertal i Folketinget, som gerne vil gøre en stor indsats imod arbejdsløsheden, men vi har en regering, som er indstillet på at modarbejde det. Derfor er det ufatteligt for mig, at den får lov til at blive siddende.

Så vil jeg gerne sige om EF-spørgsmålet, at vi sikkert ikke bliver enige om vurderingen af effekterne af nej den 2. juni i dag, men jeg vil bare sige, at den holdning, som man indtager f.eks. i CD – hvor man beskriver usikkerheden omkring Danmarks tilknytning til EF som så enorm – har jo også en virkning på virksomhederne; derfor synes jeg, man skal tage at dæmpe sig lidt.

SF ønsker faktisk ikke at skabe den usikkerhed. Vi ønsker at forblive medlemmer af EF. Vi ønsker, at der laves en konstruktiv løsning, der respekterer unionsnejet den 2. juni, men som alligevel fastholder Danmark som medlem af EF. Derfor er det helt hen i hampen, når virksomhedslederne udskyder investeringer, fordi de er usikre på, om Danmark fortsætter i EF. Selvfølgelig gør vi da det. Der er jo ikke nogen partier repræsenteret i Folketinget, som vil have Danmark ud af EF, og det er udgangspunktet for de forhandlinger, vi fører i øjeblikket.

Og når hr. Duetoft så skælder ud over, at Socialdemokratiet ikke kunne se, at der var nogle muligheder for at lave et kompromis om EF-politikken med CD i stedet for, må jeg sige, at for befolkningen gør det nok ikke så stort et indtryk, hvis jupartierne herinde laver et kompromis med sig selv én gang til. Det tror jeg ikke rigtig har den store effekt. Betingelsen for, at man kan gå ud og sælge et kompromis til befolkningen, er selvfølgelig, at det er et egentligt kompromis mellem ja- og nejsiden ved afstemningen den 2. juni. Det er så det, som S, SF og Det Radikale Venstre prøver på at finde ud af sammen i løbet af denne eftermiddag – og jeg synes, det er en helt nødvendig opgave, vi har taget på os dér.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg er sådan set enig i hr. Duetofts svar til